ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 2ας Μαΐου 1996 *

Στην υπόθεση C-234/95,

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Hendrik van Lier, νομικό σύμβουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

προσφεύγουσα,

κατά

Γαλλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενης από την Catherine de Salins, υποδιευθύντρια στη διεύθυνση νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, και τον Philippe Martinet, γραμματέα εξωτερικών υποθέσεων στην ίδια διεύθυνση, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρεσβεία της Γαλλίας, 9, boulevard du Prince Henri,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη εκδίδοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1), και, επικουρικώς, παραλείποντας να ενημερώσει αμέσως ως προς τα μέτρα αυτά την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή και, κυρίως, από το άρθρο της 44,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, πρόεδρο τμήματος, J.-P. Puissochet, P. Jann (εισηγητή), L. Sevón και M. Wathelet, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: A. La Pergola
γραμματέας: R Grass

έχοντας υπόψη την έκθεση του εισηγητή δικαστή,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 14ης Μαρτίου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 5 Ιουλίου 1995, η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκησε προσφυγή, δυνάμει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ, με την οποία ζητεί να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη εκδίδοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών (ΕΕ L 209, σ. 1, στο εξής: οδηγία), και, επικουρικώς, παραλείποντας να ενημερώσει αμέσως ως προς τα μέτρα αυτά την Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή και, κυρίως, από το άρθρο της 44.

2 Κατά το άρθρο 44, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, της οδηγίας, τα κράτη μέλη όφειλαν να θέσουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν προς την οδηγία πριν από την 1η Ιουλίου 1993 και αμέσως να πληροφορήσουν σχετικώς την Επιτροπή.

3 Δεδομένου ότι η Γαλλική Δημοκρατία δεν της γνωστοποίησε τις διατάξεις που θέσπισε για να συμμορφωθεί προς την οδηγία, η Επιτροπή, με έγγραφο οχλήσεως της 9ης Αυγούστου 1993, ζήτησε από τη Γαλλική Κυβέρνηση να υποβάλει τις παρατηρήσεις της εντός προθεσμίας δύο μηνών.

4 Επειδή δεν έλαβε καμιά απάντηση σχετική με αυτό το έγγραφο οχλήσεως, η Επιτροπή απηύθυνε στις 26 Σεπτεμβρίου 1994 αιτιολογημένη γνώμη στη Γαλλική Κυβέρνηση καλώντας την να λάβει όλα τα απαιτούμενα μέτρα για να συμμορφωθεί προς την αιτιολογημένη γνώμη εντός προθεσμίας δύο μηνών.

5 Απαντώντας στην αιτιολογημένη γνώμη, η Γαλλική Κυβέρνηση πληροφόρησε την Επιτροπή ότι είχε κατατεθεί στη Γερουσία σχέδιο νόμου που αφορούσε κυρίως τις συμβάσεις παροχής υπηρεσιών. Ελλείψει άλλων πληροφοριών ως προς την εν λόγω νομοθετική διαδικασία, η Επιτροπή άσκησε την παρούσα προσφυγή.

6 Η Γαλλική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί την παράλειψη.

7 Ωστόσο, όσον αφορά τους ιδιωτικού δικαίου οργανισμούς κοινής ωφελείας οι οποίοι τελούν υπό κρατική εποπτεία, προβάλλει ότι κατατέθηκε σχέδιο νόμου το οποίο έχει κυρίως ως αντικείμενο να επεκτείνει στις συμβάσεις παροχής υπηρεσιών που συνάπτουν οι οργανισμοί αυτοί την εφαρμογή του νόμου 91-3, της 3ης Ιανουαρίου 1991, περί της διαφάνειας και της κανονικότητας των διαδικασιών προς σύναψη συμβάσεων. Ο νόμος αυτός, κατά τον οποίο η σύναψη ορισμένων συμβάσεων υπόκειται στους κανόνες δημοσιότητας και ανταγωνισμού, αφορά προς το παρόν μόνο τις συμβάσεις προς εκτέλεση έργων τις οποίες συνάπτουν οι οργανισμοί αυτοί. Η επέκταση των διαδικασιών αυτών στις συμβάσεις παροχής υπηρεσιών θα πραγματοποιηθεί με την έκδοση εκτελεστικού διατάγματος που να τροποποιεί το διάταγμα 92-311 της 31ης Μαρτίου 1992.

8 Όσον αφορά τις συμβάσεις που συνάπτει το Δημόσιο και οι οργανισμοί τοπικής αυτοδιοικήσεως, η Γαλλική Κυβέρνηση υπογραμμίζει ότι η μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο θα πραγματοποιηθεί με διάταγμα κατόπιν γνωμοδοτήσεως του Conseil d'État (γαλλικό Συμβούλιο Επικρατείας), το κείμενο του οποίου αποτελεί τώρα αντικείμενο μιας τελευταίας διυπουργικής διαβουλεύσεως.

9 Δεδομένου ότι η μεταφορά της οδηγίας δεν πραγματοποιήθηκε εντός της ταχθείσας προθεσμίας, πρέπει να θεωρηθεί βάσιμη η σχετική προσφυγή που άσκησε η Επιτροπή.

10 Κατά συνέπεια, επιβάλλεται να αναγνωριστεί ότι η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 44, παράγραφος 1, της οδηγίας.

Επί των δικαστικών εξόδων

11 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα. Η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της Γαλλικής Δημοκρατίας στα δικαστικά έξοδα. Επειδή η τελευταία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Η Γαλλική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 92/50/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1992, για τον

συντονισμό των διαδικασιών σύναψης δημόσιων συμβάσεων υπηρεσιών, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 44, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής.

2) Καταδικάζει τη Γαλλική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Edward Puissochet Jann

Sevón Wathelet

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 2 Μαΐου 1996.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

D. A. O. Edward